

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι
ἈλλοδαπῆςΔραχ. 10
4ε κε 10Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΩΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ἰπὲρ τίτος ἀγωνιζόμεθα βοηθοῦντες τῇ Τουρκίᾳ). — Μικρὰ Ἀσία (ἡ νῆσος Σύμη). — Ἡπειρωτικαὶ εἰδήσεις. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡ Βουλγαρικὴ κίνησις (Αἰ νέαι ἐν Μακεδονίᾳ βαρβαρότητες τῶν Βουλγάρων). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Διαμαρτυρήσεις Κυθηρίων. — Νέα Βιβλία. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλίς

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 31 Ἰουλίου 1903.

«Ἡπειρωτικότερα, τοῦτ' ἔστιν ἀπατηλότερα εἶναι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τὰ αὐθεντικῇ ἀκούοντα πιστὴν ἀγγέλματα περὶ τῶν τουρκο-βουλγαρικῶν σχέσεων καὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως. Ἀλλ' ἡ βουλγαρικὴ πολιτικὴ εἶναι δυσπόστατος. Ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Σαράνφ καὶ τοῦ Μιχαηλιδάκη, ἀλλ' ἐκπροσωπεῖται καὶ ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, πρόσφατος δὲ ἐπίσημος καὶ ἀπροκάλυπτος καὶ ἐναντίον αὐτῶν τῶν νόμων τῆς ἡγεμονίας ἐνέργεια αὐτῆς μόνον εἰς τοὺς κοινούς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς ἐν γένει ἀναισθητοὺς δύναται νὰ ἀφήσῃ καὶ σκιὰν ἀμφιβολίας, ὅτι ἡ Βουλγαρία παρασκευάζεται, ὅτι τοῦτο γινώσκει ἄριστα ἡ Τουρκία, ὅτι ὑπὸ τὰ ἀμοιβαία νενομισμένης ψευδοῦς φιλοφροσύνης μειδιόματα ἐπιχειροῦν καὶ ὑποτελοῦς συσφίγγονται ἐκατέρωθεν ἐν ὁδόντες ἐκ μίσους καὶ ἀνυποστόλου πρὸς ἐκδίκησιν λύσεως».

Ταῦτα ἐγγράφομεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομίδα καὶ νῦν ὑπὲρ πάντα φόβον καὶ ἀπεισιοδοξίαν τὰ πράγματα ἔρχονται ἀπαξ ἔτι εἰς κρύον τῶν ἡμετέρων προρρήσεων.

Εἰς πλουσίαν καλεῖται συγκομιδὴν ἡ Τουρκία τῶν ἐν τῇ τυφλῇ τυφλότατα ἔσπειρεν. Ἀπὸ δεκαπενταετίας καὶ ἐντεῖθεν, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀπὸ τριακονταετίας, πολιτικῶτατον ἔκρινε νὰ συμμάχησῃ μετὰ τῶν Βουλγάρων καὶ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, διότι τὰ φῶτα τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ἡμέρῃς, ἦν κατεμαρτύρουν τὰ μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα τῶν ὀρφανοτροφείων καὶ νοσοκομείων, ἡ δραστηριότης τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς ἡ ἐκπατρίστῃ διὰ παντοῦ ἐνδομῶν καὶ ποικίλῃν προσδόν διανοίγουσα αὐτῇ. εἶναι τὰ μεγάλα ἡμῶν ἐλαττώματα, δι' ἃ αἰετοῦτε ἐξελήφθημεν ὡς ἐπικινδυνώτατοι ἐχθροὶ τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπρέπε κατὰ τὸ σύστημα τοῦ διαίρει καὶ βασίλευε, τὸ μωρον καὶ ἀποτετριμμένον καὶ δέθριον εἰς πᾶσαν ἀπυλταρχίαν σύστημα, νὰ ἀνακοπῇ ἡ δύναμις τοῦ πανισχύρου ἐλληνικοῦ στοιχείου, ἀντιτασσόμενης αὐτῷ ἄλλης ὑποδεστέρας φυλῆς. Καὶ ἀντετάχθησαν οἱ προβατώδεις ἀγρόται, οἱ οἱ νῦν δυσκίνητοι καὶ δεδουλωμένην τὴν φυλὴν, οἱ ἀμβλείς τὰς εὐγενεῖς ῥοπὰς καὶ ἀναισθητοὶ πρὸς τὴν πρόδον, οἱ κεκοιμημένοι ἔχοντες τὸ αἶσθημα τῆς πατρίδος καὶ ἀκίνητον τῇ τιμῇ τὸ ἐλατήριον, καὶ ἐσκορπίθησαν εἰς αὐτοὺς τὰ βεράτια ἐπισκόπων καὶ αἱ αἰεταὶ ἀνεγέρσεως ἐκκλησιῶν, ποῦ δὲ καὶ ποῦ καὶ ἀπαγαί Ἑλληνικῶν τοιούτων. καὶ ἰδρύσεως σχολείων. Οὕτω θὰ ἐπῆρχετο ἡ ἰσορροπία.

Ἀλλ' οἱ ὑπολογισμοί, ὡς πάντοτε οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ σκότους τοῦ δεσποτικοῦ, οὗς ἐκκολάπτει ἡ νύξ καὶ ἐκτρέφει ἡ ἀδικία, ἀπεδείχθησαν ἐσφαλμένοι. Οἱ ἄξεστοι ἐκείνοι καὶ ἀναισθητοὶ καὶ κτηνώδεις δὲν ὑπελογίσθη, ὅτι ἀσπεροῦμενοι αἰσθημάτων ἐν τῇ εὐγενεῖ τῆς λέξεως φορὰ δὲ ἦσαν ἄμοιροι ἐνστίκτων, ἀλλήως εἰς τὰ κτήνη ἐνοικούντων ἐνστίκτων, διέφυγε δὲ τοὺς Τούρκους ἡ ὑπόνοια, ὅτι ὁ Σ. Γεράσιμος τῆς Στρομνιτῆς καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρόεδρος τῶν Βουλγάρων τῆς Μακεδονίας ἐπισκόπων Ἰωσήφ θὰ ἠδύναντο ἀρίστα, ἐπιδεικνύοντες πρὸς τὰ ἀμόρφωτα καὶ ἐκ παραδόσεως τὸ ἔγκλημα νοσταλγοῦντα βουλγαρικὰ πληθὴ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν σταυρόν, νὰ κινήσωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς φόνους καὶ τοὺς

ἐμπρησμούς καὶ τὰς ἄλλας ἀτιμίας, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, θὰ ἠδύναντο νὰ διαθέσωσιν αὐτὰ κατ' ἀρέσκειαν ὠθόντες ὡς ἀγρίαν λύκων ἀγέλην πρὸς οἷον δῆποτε σκοπὸν καὶ πρὸς οἷαν δῆποτε θὰ ἤθελον διεύθυνσιν.

Ποῦ κινεῖται νῦν οἱ Βούλγαροι καὶ πῶς, πιστεύομεν, ὅτι θὰ ἐνόησαν ἤδη οἱ Τούρκοι. Ἀλλὰ πρέπει νὰ λεχθῇ αὐτοῖς κατὰ τὴν ὑστάτην ταύτην ὥραν ἡ ἀλήθεια ἀπερίστροφος, ἐὰν θέλωσι νὰ ἐνοήσωσιν αὐτὴν. Δὲν ἀποκρύπτομεν, ὅτι εἰς τοῦτο κινεῖ ἡμᾶς ὀχι μεγάλη πρὸς αὐτοὺς τρυφερότης, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἡμῶν συμφέρον. Ἀλλὰ τὸ συμφέρον τοῦτο οὐδέποτε ἀπεκρύψαμεν, διότι εἶναι συμφέρον, ὅπου ἔχει πᾶς πεπολιτισμένος λαὸς ποθὼν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀχώριστον αὐτῆς συγγένειαν, τὴν πρόδον. Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἔχουσιν ὑπερτατον καθήκον νὰ κτυπήσωσι κατακέφαλα τὰς βουλγαρικὰς ἀτιμίας καὶ νὰ ἐκρίνωσιν τοὺς κακὸν ἀπαξ διὰ παντός, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὑποδεικνύοντα, ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ὑπαγορεύει τυφλὸς ἀλλοδοξία φανατισμός, ἐξ οὗ ἄφρευτος τότε θὰ ἐπέλθῃ ἡ σύγχυσις ἐνόχων καὶ ἀθώων, νὰ μὴ μεθυσθῶσι δὲ μετὰ τὴν ἐνδεχομένην νίκην, τοῦθ' ὅπου δυνάτωσιν συχὰ παθαίνονται οἱ Τούρκοι μετ' ἐκαστὴν ἐπιτυχίαν, καὶ νὰ λησμονήσωσιν, ὅτι διὰ τῶν παλαιῶν μεθόδων τῆς διοικήσεως αὐτῶν εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ συντηρηθῶσιν ἐν Εὐρώπῃ.

Ὡς τοιοῦτους τοὺς Τούρκους, ὡς ὄργανα δὴλον ὅτι τῆς τάξεως καὶ εἰρήνης καὶ εὐνομίας κατὰ τῆς βουλγαρικῆς ἀναρχίας καὶ βαρβαρότητος, ὑποστηρίζομεν σήμερον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, δὲν ἂν παύσωμεν δὲ διακηρύττοντες, ὅτι οἱ κτηνὸν πλανώμενοι οἱ Τούρκοι πλάνην, ἂν τὴν τὸσον πολῦτιμον ἡμῶν ἐν ταῖς περιστάσεσι ταύταις οὐδετερότητα ἐξελάμβανεν ὡς ἐνδείξιν ἀδυναμίας. Διότι ἀδύνατοι δὲν εἴμεθα. Αὐτὸ τὸ κἀκίστα διοικητὴν ἐλευθεροβασίλειον δύναται, ἂν θελήσῃ, νὰ διαθέσῃ τριάκοντα χιλιάδας εὐσυντάκτου στρατοῦ καὶ ἄλλας τοσαύτας ἀνοργανῶτων σωμάτων, νὰ ῥίψῃ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην διὰ τοῦ στόλου του, ὅπου ἂν θελήσῃ καὶ νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς πολυπληθεστάτους ὁμαίονας ἐν πάσῃ γωνίᾳ τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας. Εἶναι τοῦτο ἀδυναμία; Εἶναι τοῦτο σμικρὸν; Δὲν πιστεύομεν, ὅτι θὰ νομίσῃ τοῦτο οὔτε ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία, οὔτε ἡ αἰετοῦ πρὸς ἡμᾶς καχυπόπτως δειγθεῖσα Τουρκία.

Καὶ δὲν θὰ διαθέσωμεν—περὶ τοῦτου πρέπει νὰ εἶναι πεπεισμένοι ἀδιστακτικῶς ἡ τε Τουρκία καὶ Εὐρώπη—τὰς δυνάμεις ἡμῶν ταύτας σήμερον, οὐ μόνον διότι αἰετοῦτε συνεβίβασμεν νὰ πληττωμεν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν κατὰ μέτωπον καὶ νὰ βδελυσώμεθα τὴν δολιότητα καὶ τὴν πανουργίαν, ἥτις μόνον εἰς βαρβάρους λαοὺς ἀνήκει, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ σήμερον προκείμενος μετὰ Βουλγάρων καὶ Τούρκων ἀγὼν, εἶναι ἀγὼν τῆς εἰρήνης κατὰ τῆς ἀναρχίας, τῆς τάξεως κατὰ τῆς ἀνομίας, τῆς φιλάνθρωπίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς κτηνωδίας καὶ τῆς βαρβαρότητος, ὑπὲρ τῶν πρώτων δὲ—καὶ λέγομεν τοῦτο πρὸς τιμὴν αὐτῶν—εἶναι τεταγμένοι οἱ Τούρκοι.

Μόνον ὡς τοιοῦτον ἀγῶνα ἀγωνιζόμενους τοὺς Τούρκους βοηθοῦμεν σήμερον οἱ Ἕλληνες εἰλικρινῶς, ἐντίμως, ἀνευ ὑστεροβουλίας καὶ ἀνευ ἀδυναμίας. Τί ἀντὶ τούτου θὰ δώσωσιν ἡμῖν οἱ Τούρκοι; Τί ἀντὶ αὐτοῦ θὰ παρῶσιν ἡμῖν ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία ἐν ἡ ἂν περιπτώσει τῶν πραγμάτων ὀδυνομένων παραπροδοκίαν αὐτῇ ἐπιληφθῇ νέας τῶν πραγμάτων διαρρυθμίσεως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῃ;

Τὰ θέματα ταῦτα θὰ ἐξετάσωμεν ἐν τοῖς ἐπομένοις, ἐρρίψαμεν δ' ἀπλῶς τὰς ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀπόψεις ταύτας ἀπὸ τοῦ νῦν πρωτίτως, ἵνα ἐνθαρρύνωμεν τοὺς ἐκ τοῦ παραχρῆμα παρ' ἡμῖν καταπλαγέντας ἐκ τῶν ἀποτροπαίων τῶν Βουλγάρων τολμημάτων, ἵνα συστήσωμεν αὐτοῖς συνέσιν καὶ μετριοπάθειαν, ἵνα συμβουλευώμεν πίστιν ἀκλόνητον εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀνεκρίζωμεν ὑπὸ ληστρικῶν ἐπιδρομῶν, ἵνα παρῶσιν ἀπὸ τοῦ μικροῦ τούτου βήματος τὴν πεποίθησιν εἰς τοὺς διαχειριζομένους νῦν τὰ κοινὰ καὶ τὴν τόλμην, ἣν προσδίδει ἡ συνέληψις τῆς καθεστῆσης δυνάμεως τοῦ Ἑλλη-

νισμοῦ. Διότι ἀληθῶς αὕτη εἶναι καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς μεγίστη, δεινότης δὲ μόνον ἄγνοια δύναται νὰ σπαταλήσῃ αὐτὴν ἐπὶ ματαιῷ εἴτε πρὸς τὴν Τουρκίαν εἴτε πρὸς τὴν Εὐρώπην.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἡ Νῆσος Σύμη.

Γεωγραφία. — Μυθολογία. — Ἱστορία. — Ἡθικὰ καὶ ἔθιμα. — Πνευματικὴ κατάστασις. — Πληθυσμός. — Σχολεῖα.

(ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον)

Προνόμια. — Διοικητικὸν σύστημα. — Ἑλληθυσμός.

Ἀπόπειρα καταργήσεως προνομίων, περιστολὴ διὰ καταστρατηγήσεως αὐτῶν.

Οἱ κατὰ καιροὺς Νομάρχαι τοῦ Αἰγαίου πελάγους ὑπερβασίαν καθήκοντων ἐς ὑπερμέτρον ζήλου ποιούμενοι ἢ καὶ ὑπέκοντες εἰς κρυφίαν τῆς Κυβερνήσεως διαταγὰς, παντοιοτρόπως ἐπιερίθυσαν νὰ περικτασθῶσιν, ἂν μὴ καταργηθῶσι τὰ προνομία τῶν νήσων. Ἀλλ' ἡ Κοινότης Σύμης αἰετοῦ μετὰ σθένους ἠγωνίσθη κατὰ τῶν ὑπερφιλοκούντων τῶν Πασσῶν ἀξιώσεων σώσασα αὐτὴν καὶ τὰς λοιπὰς νήσους, αἵτινες ἐν ἐνὶ στόματι ἀπῆνταν εἰς τὸν Νομάρχην «ὅ, τὴν κάμῃ ἡ Σύμη, θὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς».

Κυρίως ὅμως ἡ πρώτη μετὰ πείσματος καὶ ἐπιμονῆς κατὰ τῶν προνομίων ἐπιθεσις ἐγένετο τῇ 1867 ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τότε τοῦ Αἰγαίου πελάγους Ἀχμέτ Καϊσαρλί Πασσᾶ, ὅστις ἐκδικούμενος τρόπον τινα τοὺς Συμαιοὺς ὡς προσεγγιστικὰς ὁρῶν γενναίᾳ ὑπὲρ τῆς Κοιτικῆς ἐπαναστάσεως βοηθήματα, ἀφίκετο εἰς Σύμην μετὰ ἐξ κανονισμοῦ φρεγμάτων, καὶ εἰρήνη νὰ περιστοιχίσῃ τὰ προνόμια. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν Κρήτῃ ἡ ἐπανάστασις ἐξελκυσθεῖς εἰσέτι, εὐρὲ δὲ καὶ παρὰ τοῖς Συμαιοῖς δυσενκίνητον ἀντίστασιν, διὰ τοῦτο ὑπερῶρθεν ἀπὸ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως ἀκολουθούμενος ὑπὸ δώδεκα κανονισμοῦ φρεγμάτων, ὅπου πλεον ἀπεβίβασε καὶ στρατὸν, ἔτι δὲ καὶ ἱππικὸν ἐν τῇ μικρᾷ τοῦ λιμένος τῆς νήσου πεδιάδι. Πλὴν καὶ οἱ Συμαιοὶ οὐτε τὰς χεῖρας ἑσταύρωσαν, ἀλλ' οὐ ἐν τὸν ὄγκον ἐροβήθησαν ἀντλοῦντες θάρρος ἵπὸ τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν ἀπορρόντα δικά ωμάτα των. Ἀλλ' ἀνέβησαν τὰ μὲν Αὐτοκρατορικά φρεγμάτια τὰ ἐπικυροῦντα τῆς νήσου τὰ προνόμια ἰφθυογράφησαν εἰς πλείστα ἀντίτυπα, τὸν δὲ στενὸν τῆς Σύμης ἱπποκρίμον διὰ λέμβων διέλαθον, καὶ ἐν ᾧ ἄφ' ἐνὸς ἀντίστατον εἰς τὴν πῆσιν τοῦ Πασσᾶ μετὰ πάσης νομιμοφρονήσεως, ἄφ' ἐτέρου διὰ τῶν λέμβων ἐξαπείστησαν κρύφα πληρεξούσιος ἐφωδιασμένους καὶ μετὰ ἀντίτυπων τῶν φρεγμάτων, οἵτινες διαπρυθινοῦντες εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέφυγον εἰς τὰς Πρεσβείας τῶν προσηλωμένων Δυνάμεων, εἰς τὰς ὅποιας ἐβλήθησαν τὰ δικά των, ὡς καὶ τὴν ἀδικίαν, ἥτις προσηλῆται ταῖς νήσοις διὰ τῆς παρὰ πᾶν δίκαιον καὶ ἐναγέτων τῶν συνθηκῶν ἐξασκουμένης πείσεως καὶ βίας ὑπὸ τοῦ Τούρκου Νομάρχου. Πράγματι δὲ τῇ τῶν Δυνάμεων ἐπιερίθυσαν καὶ τῇ ἐμμέσῃ ἐνέργειᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἠδυνήθησαν τότε οἱ Συμαιοὶ νὰ παραμύθωσιν τοὺς προνομίους σκοπέλου, μετὰ μικροῦ μόνον ἄρτιας. Καὶ λέγομεν μικρὰς ἀρτίας, διότι ὁ Τούρκος Νομάρχης διὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸν κατῴρθησε νὰ ἐξαπατήσῃ τὰς Δυνάμεις, αἱ ὅποιας ὑπερενόησαν νὰ προστατεύωσι τὰς νήσους, διότι κατὰ τὴν διαρρύθμισιν τῶν ἐλληνικῶν συνθηκῶν ἡγενηθῶσιν καὶ τῶν δώδεκα νήσων τὰ προνόμια, αἱ ὅποιας δὲ νῆσοι ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1833 ἀνύψουν τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν καὶ ἐξεδίδον ἐλληνικὰ διαβτήρια, καὶ τοιαῦτα σώζονται ἀκόμη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν νήσων, ἐξηπάτησε, λέγω, τὰς Δυνάμεις προφασιζόμενος, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ καταργήσεως τῶν προνομίων, ἀλλὰ περὶ ἀπλοποιήσεως διοικητικῶν τιμῶν ὁρῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀνωμαλία φέρει βλάβην εἰς τὴν γενικὴν τοῦ Κράτους ὑπηρεσίαν. Οὕτω δὲ ἀντὶ ἀπλοῦς, ὡς σικᾶ, ἀντιπροσώπου, οἷος ἦν ὁ Μονδῆς, κατῴρθησε νὰ συστήσῃ τὴν Καϊμακαμὶ καὶ τὸ Ὀθωμανικὸν Πρωτοδικεῖον. Καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης προσέβλεπεν ἐν μέρει τὸ τῆς αὐτοδιοικήσεως δικαίωμα, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ τῆς ἀτιμίας, διότι ὑπῆρχε τὴν Σύνθη ἐν τὸν φόρον τοῦ χερσαίου.

Τελευταῖον δὲ ἱδρύσε καὶ Τελωνεῖον ἐναντίον τῶν

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδὴν, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

φιρμανίων, ἅτινα ἐχορήγουν τοῖς Συμαιοῖς τὴν τελωνιακὴν ἀτέλειαν. Εἰς τὰς παραστάσεις δὲ τῶν Δυνάμεων, εἰς τὰς ὅποιας, τῇ παρακλήσει τῶν Συμαιοῦν, προέβησαν αὐταὶ παρὰ τῇ Πυλῇ, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὅτι διὰ τοῦ Τελωνεῖου δὲν θίγονται ποσὸς τὰ προνόμια τῶν νήσων, ἀλλ' ἀπλῶς ἀποσκοπεῖται ἡ περιφρούρησις τῶν συμφερόντων τῆς Αὐτοκρατορίας, τὰ ὅποια σπουδαίως παραβλάπτονται ἐκ τοῦ ἐκ τῶν νήσων ἐξασκουμένου, δῆθεν, λαθρεμπορίου εἰς τὴν Ἀνατολήν, διεβεβαίου δὲ, ὅτι ἀφ' οὗ ἐκ τῶν τελωνιακῶν εἰσπραξέων ἀφαιεθῶσιν οἱ μισοὶ τῶν ὑπαλλήλων, τὸ ὑπόλοιπον θὰ διανεμηθῇ κατ' ἀνάλογον εἰς τὰς νήσους, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐξεδόθη καὶ ὁ Αὐτοκρατορικὸς ἰσάδῃ, διὰ νὰ πειθῇ ἡ Εὐρώπη περὶ τῶν εἰλικρινῶν τῆς Πύλης προθέσεων. Καὶ τότε μὲν τὸ πνεῦμα ἦτο μόνον ἐκατὸν λίραι, πλὴν ἐν ᾧ τοῦτο ἀνέρχεται ἡδη εἰς χιλιάδας βλὰς λίρων, ἐν τούτοις ἐξασκοῦνται νὰ διανεμηθῇ τὸ ἀρχικὸν τῶν ἐκατὸν λίρων περίσσευμα. Ὡς ἐδῶ ἐσταμάτησε τὸ γένε νῦν ἡ καταστρατήγησις καὶ ἡμικατάλυσις τῶν προνομίων ἡμῶν.

Τουρκικὰ Ἀρχαῖ.

Αἱ ἀντιπροσωπεύουσαι ἡδη ἐν τῇ νήσῳ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν Ἀρχαὶ εἰσὶν ὁ Καϊμακάμης μετὰ τινῶν ὑπαλλήλων, εἰς ἐκατόνταρχος τῆς χωροφυλακῆς μετὰ δώδεκα χωροφυλάκων. καὶ εἰς λοχαγὸς μετὰ τριακοντά στρατιωτῶν κατασκευαζόμενων εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς προκουμίας τῆς κατὰ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος. Οἱ στρατιῶται οὗτοι ἀκούειν εὐτυχῶς συνετὴν ἡσυχίαν ἀποδίδοντες εἰς τὸ ὀλιγόφθον αὐτῶν καὶ ἀναπολύντες τὸ οἰκτρὸν τέλος δύο συναδέλφων των, οἱ ὅποιοι ἐν καιρῷ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου θελήσαντες νὰ ποιήσωσιν ὑπερβασίαν καθήκοντος, ἐν ἀκαρεῖ ἐφρονεῦσαν ὑπὸ δύο Συμαιοῦν, οἵτινες ἐκτοτε καταδικώμενοι ὑπὸ τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγῃσιν οἰκογενειακῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἡδη διαμένουσιν.

Ἰδού, ἐν ὀλίγοις μάλιστα, ἀγαπητὴ μοῖα κ. Λαμπροδῆ, τὰ περὶ Σύμης, εὐχρηστέως δὲ, ὅπως ὁ Ἀμείριος Πάγος τῆς Εὐρώπης εὐδοκῇ εἰς προσεχῆς μελλον, ἵνα μὴ ἐνοχλήσῃ παρ' ἡμῶν συχὰ, νὰ δεχθῇ μίαν ἀνταλλαγὴν μετ' ἡμῶν τῶν νησιωτῶν, νὰ τῷ χαρίσωμεν δὴλον ὅτι τὰ προνόμια μὲν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ χαλῶσιν καὶ ἐκείνος ἀπλούστατα ἕνα Ἑλληνα Νομάρχην. Γενετο!

Εἰς τὴν Σπογγαλιεύς.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Νέαι φορολογίαι. — Ἀμνηστία βέδων. — Ἡ δημοσία ἀσφάλεια. — Ἐπιστάσεις.

Ἐπιστέλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1903.

Τὰ πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐκπαιδευτικὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως τα ληφθέντα παρ' αὐτῆς διὰ τῆς ἰδρύσεως 50 ἐτῶν τουρκικῶν σχολείων ἐν τοῖς τοῖσι Ἰωαννίνων καὶ Σμύρνης, ἀμφὶ τῷ νέῳ μεταρρυθμιστικῷ νόμῳ, ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν δι' ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν σχολίων (προβλήτων) εἰς τὸν ὑπάρχοντα 1 μὲν γροσίον διὰ τὰ πρὸς 200 καὶ 3 διὰ τοὺς βουδ' πρὸς ἐξέουσις τῶν ἀναγκαιοῦντων πρὸς τοῦτο πόρον. Τοῦτο δὲ πρὸς κάλεσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὴν ἐκρηγνῶν παραπονοῶν ἐκ μέρους τῶν κρησπολίων προβάτων καὶ εἰς ἀπεργίαν διατρέσαν ἐπὶ ταῖς πόλιν. Κατόπιν οὕτως εἰδήσεως νὰ ὑποταχθῶσι γνωστῶς αὐτοῖς καταλλήλως, ὅτι ἡ ἐπαύξει αὐτῆς τῆς φορολογίας ἐπῆγαγε κατ' εὐθείαν ἐκ Κιπλῶν διὰ Σουλτανικὸν ἱερὸν.

Ὡς ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ «Ἀγῶνος» εἶχε γαστῇ ὅτι ἀνεμνετο, τοῦτο καὶ ἐγένετο. Κοντὰ εἰς πόσους βέδων Ἀλβανούς καθηγουμένους ἐπὶ συμμοτοῦ εἰς Κορυττὰ ἦσαν καὶ οἱ τῆς Κλειτοῦρας ἀπαλλαγέντες ἐσχάτως καὶ οὗτοι τῇ ἀποδοθείσῃ αὐτοῖς ἀκκοῦλού μομφῇ. Ἡδὲ δὲ μεταβάντες εἰς Κιπλὸν ἐπιμήθησαν ἐκεῖ δι' Αὐτοκρατορικῶν παρασήμων καὶ προσήνεγον καὶ σπουδαία χρηματικὰ ποσὰ ὑπὲρ τοῦ Τουρκικοῦ Νασοκομείου Θεσσαλονίκης καὶ ὑπὲρ τοῦ ἡδονοδρόμου Χατζάκης, συνετελούμενου ὡς γνωστὸν τοῦ εὐλαβοῦς τούτου Ἰσλαμικοῦ θρησκευτικοῦ ἔργου διὰ τοῦ ὁλοῦ τῶν ἐλλεικτικῶν πιστῶν. Περιετὸν νὰ ἐπαυλάθωνεν ἄρα ἔτι ποῖαν ἰδέαν ἐμφοροῦνται οἱ Τουρκαῖκοι καὶ ἐν ποῖα ἀλλήλου χιὰ σκέψαν καὶ κοινὰ πῶθεν εὐρίσκονται μετὰ τῶν ἐν Νεαπόλει μεγαλοδεσπῶν τοῦ Ἀλβανικοῦ συνεδρίου ὁμαζιμῶν(;) τῶν.

Ἐνταῦθα τῆς Ἡπειροῦ ἰδίως δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις

ἐν Μακεδονίᾳ κίνημα τῶν Βουλγάρων

ὅτι μέγιστα συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ
 κινήσονται, ἀλλὰ διότι ἐξ αὐτῶν περισ-
 σότερ τὸν Ἑλλήνων καὶ τὸν κελύρος τῆς
 πατρίδος, ἀπὸ τῆς μεγάλης φροντίδος
 τοῦ ὁμήγατος Κοροῦλου καὶ τῆς τῆς ἂν
 αὐτῷ προσβίῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δι-
 νοματικὸν σταθμόν, ἀπὸ τοῦ ὅπου, ὅτε τὸ
 ἔτι μᾶλλον, διὰ τοῦ καὶ μόνον, διὰ τὴν
 ἑκείνου χειρονομίαν, διὰ τῆς ἐπιθυμίας, ὅταν
 ἀποφασίσῃ, τὸν ἐπὶ αὐτῷ ἄνθρωπον καὶ τὸ
 ἐπὶ τῇ ἐκπαίδευσίν αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ἄλλο
 ἀπὸ τοῦ ἔκρου τοῦ ἔκρου καὶ τῆς καὶ τῆς
 ἐκείνου, καὶ Μακεδονία, αὐτοὶ ἀπαθείας ἀντι-
 στροφῆς, τὸν πρὸς τὴν πρὸς τὴν πρὸς τὴν
 ἀπὸ τοῦ ἀλλοῦ ἀνθρώπου, ἀνθρώπου, οὐκ
 ἐπὶ ἐκείνῳ καὶ καὶ, ἀπὸ τοῦ ἔκρου τῆς
 ἀπὸ τοῦ κοινωτικῶν βασιλευσίν, ἐκ Κοινω-
 τῆς ἐκείνου λαοῦ, ἀνθρώπου, οὐκ
 ἐπὶ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ ἑδεσμάθη τὸ δημόσιον παρὰ τὰς χερῶν τῶν ἀναγκῶν τὸν πολεμικὸν στόλον τίτλαρος γιλιὰς τόντου γαυλοῦσαν μετ-
εχθέντας ἐκ τῆς ἀποθήκης τοῦ ἐ Σαλιμί ναν-
σάθμου.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ Σέβ'ετον ἄρκατο ἐς Κρήνην καὶ τὴν Δευτέραν πλῆθος ἐκ Γιαννίς Ἀ.Υ.δ. παρῆλθον ἑλθούσης ἀκρίης, θεοῦτος, ἑλπίσαν ἐπὶ τὴν ἀποστασίαν τῆς ἡσίου, ἐπὶ ἡ ὅλα πρὸς ἡμεῖς ἐνεπνεύθη ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ καὶ ἡμῶν ἐπε-
ρσπας ἐπὶ τὸν τόπον, ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐκ ἀνι-
στῆσαν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς τὸ ἐγον τον ἐν Κρήνῃ
Ἀναγκωρῆς ἐκ τῆς προ χροσῆτος ἰσοδοῦν ἐν
γῆλινος ἀνέμενος ἐς Σαντίς, ἐπὶ τοῦ καὶ παλ
νομα ἐπὶν ἡσδοῦτος. Ο ὅμως ὁρῶντες, ὅπως
ἀπαλλοτρίε τῆς ἐπὶν ἐν ἐνθῆλῃ Κρήνῃ παρὲς τῆς
ἑλλῆας, πᾶς παρὰ τὸν δὲ πὺν ἐπὶ τῆς ἐπὶ καὶ
ἐκ τῆς ἐπὶν ὅπως ἀνῶν, ἐκ ἀνὰ τῆς ἐπὶν ὅπως

Και έβρισαν τήν εὐκαιρίαν τήν μεγάλην δημοσίαν πανηγύρεον τής Λαοσύης δι' ἐκτελεσθῆναι ἐν τῇ θεοκρατίᾳ ὑποτάξεως γυναικῶν καί ἀληθινῶν ἑθνικῶν ἀγώνων. Ὁ δῆμοςτος κ. Ζαργάνης καθήσκειν ὅτι δημοκρατίαν, ἥτις ἐπέβλεπε εἰς τήν κατασκευήν καί ἐκτέλεσιν τῶν οὐκίων.

Τα ἀπογευματινὰ εἰς τόν νικητῆς βράδιον δι' ἄνδρα ἀνιστάντα τόν προσηγορευμένον Ἰωάν. Ἀπεροῦρη δι' ἑαυτοῦ ἀποκαθιστάνει ἄμενος οἱ ἔπαισι, οἵτινες ἤθελον ἀναδειχθῇ νικηταί.

* *

ΤΟ ΥΠΟΨΕΤΙΟΝ τής Παιδείας δέταξε τόν κατ' ἄνδρα ἄνθρωπον Ἰωάν. ἐκτελεσθῆναι τόν ἀντιδῶν Βεζαντινόν γαῖν τῶν Ἀγίων Βασιλείων καί νομοθέτην δέσσαν τόν ἀπαιτητικώτερον διαπαιδευτὴν διότι ἐκτελεσθῆναι αὐτοῦ, χωρίς διαφορὰ καί μεταξὺ τῶν ἀρχαίων αὐτοῦ σχέδιον καί φυσικολογίας ἐκείνων ἐκείνων μεγάλως ἐπέτυχεν.

Πῶς αὐτοῦ ὁ ὑποψέτις τής Παιδείας δέταξεν,

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page shows the binding structure, including the inner cover and the edges of other pages. The overall tone is warm and historical.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The right edge of the page shows the binding structure, including the inner cover and the edges of other pages. The overall tone is warm and historical.

δπως επισημασθη δ ναός του Αγίου Δημητρίου της διαλελυμένης μονής Αδρού, ού η επιδιόρθωσις είχε κρηθί αναγκαιότητα από το 1900.

ΤΗΝ 6 ΚΑΙ 6' της πρωίας της παρελθούσης Δευτέρας δυνήθης κλόνος γης έσεισε τας Αθήνας παραταθείς επί 30' περίπου της ώρας. Ένεκα της ώρας εις το πλείστον των κατοίκων το φαινόμενον τοῦτο έμεινεν απαρατήρητον, δικαίως δέ ενέβαλεν εις φόβους τούς αντιληφθέντας αὐτοῦ μὴ τὸ κακὸν ἀλλαχού έχον τὴν ἔδραν αὐτοῦ προεκάλεισε καταστροφάς. Προάματι ἡ δόνησις διήρξε γενικὴ συγκλονίσασα δόλοκληρον τὴν Ἑλλάδα ἐλαττώσας ἐντυχῶς ἐπ' ενεργοῦσα εἰς κτίρια ἑκείνης, πλὴν ἐν Κυθήροις, ἔνθα κατέπεσαν σχεδὸν πᾶσαι αἱ οἰκίαι τοῦ χωρίου Μυτᾶτων τοῦ δήμου Ποταμίου, φονευθέντων δύο παιδίων καὶ τριῶν πληρωθέντων. Ὁ σεισμός ἐγένετο αἰσθητὸς καθ' ὅλας τὰς ἀκτὰς τοῦ Αἰγαίου, ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, τηλεγραφικῶς δέ ἐγνώσθη, διὲν ἔδραν αὐτοῦ ἔσχε τὰς περὶ τὸν Ὑδροῦντα χώρας τῆς μεσημερινῆς Ἰταλίας, ὅπου ὑποτίθεται, διὲν μεγάλαί ἐπὶ ἔληγον καταστροφαί. Δεπιπομαίαι δμως ἐλλείπουσιν.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ἐκ Σμύρνης ἐλάβομεν τὴν ἐπομένην διατριβήν.

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα.

Οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι Κυθηριοὶ ἐκπροσωποῦντες καὶ πάντας τοὺς ἐνταῦθα παρεπιδηνοῦντας συμπατριώτας μας, μετ' ἀγανακτήσεως ἀνέγνωμεν τὰ συκοφαντικὰ ψευδολογήματα τὰ καθαρὰ τῆς ὑπολήψεως τοῦ ἐνταῦθα Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενικοῦ Διακαστηρίου, ἅτινα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ἡ «Ἀκρόπολις», ὑπὸ ἀκοῦ βούλου τινος, βεβαιώτατα δὲ μὴ Κυθηρίου, καὶ μετ' ἀπορίας εἶδομεν νὰ παρίσταται ἐν τῇ ὥς ἐρῇται διατριβῇ ὅτι δῆθεν πάντες ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα Κυθηριοὶ τασσόμεθα μὲ τὸ μέρος ἐκείνων, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἐν τῷ κοινοτικῷ ζητήματι ἀνθελληνικῆς τῶν σπένσεως, ἐξήγειραν τὴν κοινὴν πάντων, ἰδίως δὲ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ἀποδοκιμασίαν καὶ ἀγανάκτησιν.

Διαμαρτυρούμεθα, σφοδρότατα κατὰ τῆς ἀποπειρας ταύτης τῆς καλπονομήσεως τῶν πατριωτικῶν φρονιμάτων τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων Κυθηρίων καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, Κύριε Συντάκτα, ἵνα πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύσῃτε τὴν διαμαρτυρίαν ἡμῶν ταύτην.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1903.

Διατελοῦμεν.

Ε. Π. Τζάνης, Ἰω. Λεονταίνης, Π. Α. Σαγιάνας, Ἐμμ. Καλλιγέρης, Παναγιώτης Πετρόχειλος, Παναγ. Ἐμ. Κασσιμάτης, Δ. Σκλάβος, Κοσμάς Κατελός, Στέφανος Α. Τριάρχης, Πέτρος Καλλιγέρης, Μιχαὴλ Ι. Παυλάκης, Παντελῆς Κ. Παπαδόπουλος, Παναγιώτης Ἀρῶνης, Γεώργ. Κ. Ἀρῶνης ἡ Παπαδόπουλος, Ἀνδρέας Θ. Τριφύλλης, Ἀθανάσιος Ν. Βλάντης, Ἐμμαν. Μαρνέντης, Νικόλ. Ἐμ. Λεονταίνης, Νέστορ Ἀρῶνης, Γεώργ. Στρατηγός, Λούκας Καντιώτης, Θεόδωρος Φυρόπουλος, Γεώργιος Α. Σάμιος, Γεώργ. Καρύδης, Ἰωάννης Ἀλφειέρης, Βασίλειος Γλίσος, Παναγιώτης Βενέρης, Ἀδελφοὶ Σ. καὶ Π. Φατσεῖα, Γεώργιος Καρατέλης, Νικόλαος Καλλιγέρης, Γεώργιος Α. Καλλιγέρης, Γεώργιος Λορέντσος, Γεώργιος Κεντρῶτης, Μιχαὴλ Τσιτσιλός, Δημήτριος Καδόπουλος, Ἐμμανουὴλ Κ. Παράρετος, Ἰωάννης Γλυττός, Παναγ. Τριφύλλης, Θεόδωρος Πανάρετος, Ἰωάννης Τριφύλλης, Ἀναστ. Π. Νόθος, Ἰωάν. Γ. Σάμιος, Μηνᾶς Ε. Μαρσέλλος, Γεώργ. Ν. Μαρσέλλος, Παναγ. Ν. Μαρσέλλος, Ἰωάν. Δ. Μαρσέλλος, Δ. Π. Μαρσέλλος, Ἰωάννης Α. Χάρος, Γεώργιος Ε. Ἀλφειέρης, Χρῖστος Πρινέας, Ἰωάννης Κ. Βενέρης, Θεόδωρος Ῥοδίτης, Ἀθαν. Π. Πρωτοψάλτης, Μάρκος Στάθης, Θεόδωρος Ἐμ. Βενέρης, Ἀναστ. Γεωργῆ, Ἰωάν. Σμιτόπουλος, Ἀντών. Σμιτόπουλος, Ἰωάν. Π. Τριάρχης, Μηνᾶς Κασσιμάτης, Βασίλειος Μ. Κασσιμάτης, Ἰωάννης Γ. Παστός, Παλῦβουλος Σ. Παυλάκης, Ἀρσενίου Τζάνης, Ἀνδρέας Παουντάκης, Κ. Κασσιμάτης, Νικόλ. Μεγαλοοικονόμος, Ἰωάν. Σχολιῆς, Ἰωάν. Α. Κερομυζῆς, Γεώργιος Κασσιμάτης, Μηνᾶς Μπατάχης, Μ. Ποτήρης, Γ. Ι. Καλλιγέρης, Διονύσιος Π. Κρητικὸς, Γεώργ. Δ. Καρύδης, Δημήτριος Θ. Καρύδης, Ν. Ἀναγνωστόπουλος, Γεώργιος Μαρσέλλος, Ἀλεξ. Κορωνάιος, Ἰωάννης Α. Καλλιγέρης, Γεώργ. Α. Καλλιγέρης, Βρετὸς Κεντρῶτης, Ἰωάννης Κασσιμάτης, Γεώργ. Γαλανάκης, Ἀνδρέας Γαλανάκης, Θεόδωρος Ι. Κατζίουλης, Π. Ἀρῶνης, Φίλιππος Σκλάβος, Θεόδωρος Πετρόχειλος, Ἀνδρέας Πετρόχειλος, Παναγ. Ν. Κασσιμάτης, Παναγ. Ἐμ. Στάθης, Κοσμάς Φωτεινός, Μηνᾶς Καρύδης, Ἀνδρέας Βενέρης, Μιχαὴλ Σάμιος, Παναγ. Γ. Μιλάνος, Μηνᾶς Κασσιμάτης, Παναγ. Κασσιμάτης, Ἰωάν. Μ. Πετρόχειλος, Παναγιώτης Κοντολέων, Βασίλειος Κασσιμάτης, Ἀθανάσιος Ἀρῶνης, Παναγιώτης Μ. Καλλιγέρης, Γεώργιος Μαρσέλλος, Γεώργιος Πατρικίος, Γεώργ. Μαυρομάτης, Α. Αυξέντιος, Ἰωάν. Παπαδόπουλος, Γεώργ. Μαυρομάτης, Παναγ. Πατρικίος, Πέτρος Ι. Κασσιμάτης, Ἀντ. Καλλιγέρης (Γγγγγ), Ἀθαν. Μ. Καλλιγέρης (Γγγγγ), Νικόλαος Ἀντων. Τζετζο.,

Δημήτριος Ἀντ. Τζετζος, Νικόλαος Κορωνάιος, Ἐμμ. Λαζανῆς, Νικόλ. Ἐμ. Φατσεῖα, Ἀνδρέας Τριφύλλης, Χαράλαμπος Κ. Βενέρης, Ἰωάννης Ἀρῶνης, Ι. Ν. Ἐλευθερίου, Δημήτριος Ἀρῶνης, Φατσεῖα Γ. Θεόδωρος, Α. Σμιτόκοιλος, Κλειμένης Μαυρομάτης, Ν. Παστός, Δ. Βασίλειος, Σταμάτιος Τζάνης, Σπυρίδων Καλλιγέρης, Παναγ. Μιλ. Καλλιγέρης, Ἐμμαν. Ἰω. Τζάνης, Γεώργιος Ι. Ἐλευθερίου, Νικόλαος Α. Καλλιγέρης, Μάρκος Καλλιγέρης, Δ. Καλλιγέρης, Δημ. Βενέρης, Π. Μαρσέλλος, Ἀντώνιος Δ. Καλλιγέρης, Ἀνδρέας Α. Καλλιγέρης, Ἰωάν. Σμιτόκοιλος, Χρῖστος Λουτσάκης, Νικόλ. Λουτσάκης, Ι. Καλλιγέρης, Ἀναστάσιος Π. Πατρικίος, Ἰωάννης Μηνᾶ Ποτήρης, Ἐμμ. Ταμᾶκης, Παναγ. Κ. Κυπριώτης, Παναγ. Σ. Παυλάκης, Ἰωάν. Ἐμμ. Κασσιμάτης, Δημήτριος Κασσιμάτης, Π. Κορωνάιος, Θεολόγος Φυρός, Ἐμμ. Καντήλας, Κωνσταντ. Καντήλας, Γεώργ. Ζερόδης, Δ. Λουρᾶντος, Ἰωάν. Τριφύλλης, Στ. Καλλιγέρης, Ἰωάν. Στρατηγός, Ἰωάν. Τζάνης, Ἰωάν. Ἀντ. Φατσεῖα, Γ. Βενέρης, Ἰωάν. Γ. Τζάνης, Ἀναστάσιος Φαρδούλης, Γεώργιος Ν. Κασσιμάτης, Ἐμμ. Κεντρῶτης, Γ. Καλλιγέρης, Ἀλέξανδρος Μαυρομάτης, Βασίλειος Μαρνέντης, Σαῦρος Μαγουλᾶς, Γ. Ι. Μεγαλοοικονόμος, Σπυρίδων Χαράνης, Π. Χαράνης, Νικόλαος Φυρός, Χ. Σάμιος, Μιχ. Σ. Λουρᾶντος, Στυλ. Ι. Λουρᾶντος, Νικόλ. Λουρᾶντος, Β. Τυμᾶκης, Ι. Κοντός, Βασίλ. Περούνης, Ἀρσενίου Ι. Μαζούρης, Νικ. Ι. Μαζούρης, Ῥήγας Ἐλ. Κορμπέτης, Γεώ. Χρ. Φυρός, Ἰωάν. Μεγαλοοικονόμος, Ἰωάν. Η. Χανιώτης, Θ. Καρύδης, Θ. Ι. Καλλιγέρης, Χαράλαμπος Φυλίκος, Δημήτριος Καρύδης, Ἀδελφοὶ Ἀνδρεάδης, Ἀνατῶνιος Κασσιμάτης, Εὐάγγελος Γ. Κασσιμάτης, Γεώργιος Ι. Κασσιμάτης, Γεώργιος Ν. Κατσάουνης, Μηνᾶς Κατσάουνης, Κωνσταντῖνος Κατσάουνης, Θ. Μ. Κατσάουνης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου πρὸς τὴν «Εστία» ἀγγέλλει, διὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτῆς τῆς Ρωσίας ἑτήρως ἀκούσας παρὰ τῷ Σουλτάνῳ καὶ ἐμφανισθεὶς πρὸ αὐτοῦ διεξέλασε τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἔχει ὁ Τσάρος, ὅπως μὴ κρηθῇ ἡ Τουρκία τὸν κατὰ τῆς Βουλγαρίας πόλεμον. Ποίαν σημασίαν καὶ πρὸς τί ἰσοδυναμεῖ ἡ ἐπιθυμία αὕτη εἶνε ἐννόητον, καθιστᾷ δὲ πρὸς τοῦτο καὶ ἐδεξηγῆτους τοὺς διαταγὰς τῆς Τουρκίας πρὸς πόλεμον κατὰ τὸν δολοφονικὸν σιφῶν, ὧν τὸ ἥθικον ὄχλος ἐμπνέεται ὑπὸ τὸν περιστοιχίζοντων τὸν Τσάρον μεγάλων δυνάμεων καὶ αὐτοκρατορικῶν ἐπιτροπῶν. Ἀλλ' ἔως πότε ἡ Τουρκία θὰ ἀνεχθῇ τὴν κατάστασιν ταύτην χωρὶς νὰ ἐπιζητήσῃ καὶ ὀξυκνή ἐξόντωσιν τῶν ληστῶν καὶ δολοφόνων πλήττουσα τὴν φωλεάντων, ἥτις δὲν εὐρίσκεται βεβαίως ἐν Μακεδονίᾳ, τοῦτο εἶνε ἀδηλον.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Σοφίας ἀγγέλλουσιν, διὲν τὸ συμβούλιον τοῦ ἀπαισίου καμιάτου ἀπηύθυνε εἰς τὰ ἀνακτορὰ τῆς Εὐρώπης ψηφίσματα, διὲν ἐκφράζῃ τὴν πεποιθὴσιν, διὲν μόνον ἐὰν διορισθῇ Χρυσιανὸς Δουκὴς τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τιθέμενος τῶν δυνάμεων καὶ ἐπιβλέπων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων εἶναι δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἡσυχία εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Τὸ κομμάτιον συνιστᾷ ἐν τέλει εἰς τὰς δυνάμεις, ὅπως προδοῖ χάριν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως εἰς τὴν ταχὲν πραγμάτωσιν τοῦ προτεινομένου τοῦτου μέτρου.

— Ἡ καταδίκη τῶν συμμοριῶν ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ σιταῦ ἤρξεν ἀπὸ τῆς Ἀπανταχοῦ ἀγγέλλονται κατ' ἐκάστην συγκρούσεως, καθ' ἃς πολλοὶ πίπτουσιν, πολλοὶ δὲ καὶ συλλαμβάνονται αἰχμάλωτοι ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τινὲς τούτων ἀνακρίβεις ἐβεβαίωσαν, διὲν κατὰ τοὺς νομοὺς Μοναστηρίου καὶ Θεσσαλονίκης ἐπαναστάται ἀνέχονται εἰς δέκα χιλιάδας, διὲν εἶναι ὀπλισμένοι δ' ὅπλων οὐσῆματος γκαρὶ καὶ διὲν τὰ ὅπλα ταῦτα ἐπορηθεύθησαν λαθραίως ἐξ Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τὸ δὸν τοῦ τηλεγραφήματος εἶναι ψευδές. Πρῶτον διὲν ἀδύνατον ἦτο νὰ διέλθουν ἀδρόα τοσαῦται χιλιάδες ἀνθρώπων ἢ ἔστω καὶ καθ' ὁμάδας μικρὰς χωρὶς νὰ ἐννοηθῶσιν πού τὸν σιταῖον ὑπὸ τῶν Τούρκων, δευτέρον διὲν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν συγκρούσεων εὐρέθησαν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν φονευθέντων ληστῶν Μανλικῆ καὶ ἐπομένως ἡ ἀρετήρη τῆς προμηθείας τῶν ὀπλων τὸν ληστὴν κείται ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ βουλγαρικοῦ σιταῦ ἐν Σοφίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν δολοφόνων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν. Τοῦτο ἄλλως τε ἀποδεικνύεται προσθέτως καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, διὲν τὰς ληστρικὰς συμμορίας ἄγουν ἀξιοματικοὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ σιταῦ.

Ἀλλ' ἐν ᾧ καὶ λίθοι καὶ χρώματα καὶ κέρατοι κραγαύουσιν ἀποκαλύπτονται τὴν ἐπονεύσεως διπροσώπων καὶ πανοῦργον τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως πολιτικῇ, ὁ ἀγαθὸς τῶν Λονδινέων «Καιρὼν» ἐν Σοφίᾳ ἀπαποκριθεὶς μετὰ γνησίου κυνισμοῦ τηλεγραφεῖ εἰς τὸ παγκόσμιον φύλλον παριστᾷ τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ἀποκηρύττουσαν τὰ ληστρικὰ τοῦ Σαράφωφ στήθιν καὶ βεβαίως τὴν Τουρκίαν καὶ Εὐρώπην, διὲν θὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν ἐξέδον ἐπαναστάσεως εἰς Μακεδονίαν καὶ πᾶσαν ἐξαγωγὴν ὀπλων καὶ πολεμοφοδίων, ὥστε αἱ λυμαι-

νόμεναι σήμερον τὴν Μακεδονίαν συμμορίαὶ κατῆλθον οὐρανόπλεμπτοι!

— Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου πληροφοροῦνται ἐκ Κων/πόλεως, διὲν βουλγαρικὴ συμμορία κατέστρεψε πέντε χωρία τῆς Καστορίας, ἐφόνευσεν τοὺς κατοίκους ἀδιακρίτως ἀνδρας καὶ γυναῖκες καὶ αἰσθητὸς τὴν συγκομιδὴν. Βεβαίως διὲν οἱ λησταντάροι Βούλγαροι ἐξοργιστὸς τοὺς αἰχμάλωτους ἐκ τῶν καιομένων οἰκίδων.

— Ἐξ ἐνώσεως τῶν ἀγαθῶν τοῦ ρεῦματος τῆς ἡλεκτρικῆς ἔλξεως ἐγένετο ἀνάφλεξις τοῦ ὑπογείου (μητροπολιτικοῦ λεγομένου) σιδηροδρόμου Παρισίων, ἐξ ἧς πολυάριθμοι ἀπέθανον Μέχρι σήμερον (Πέμπτης) ἐξήχθησαν νεκροὶ 84. Ὀλόκληρος ἡ πόλις τῶν Παρισίων πενθεῖ ἐπὶ τῷ γεγονότι.

— Ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις ἡρνήθη νὰ δεχθῇ τὸν Σέρβον στρατιωτικὸν ἀκόλουθον διὰ τὴν συνοχήν του εἰς τὴν δολοφονίαν τῶν βασιλέων.

— Τηλεγράφημα τοῦ ἔθν. Πρακτορείου ἐκ Βελιγραδίου ἀναγγέλλει, διὲν ἀρσενόληπτος τοῦ Σερβικοῦ σιταῦ διαωρίσθῃ ὁ πρίγκηπ Ἀρσένιος. Τίς εἶναι ὁ Ἀρσένιος οὗτος, ἀδελφὸς ἡ υἱὸς τοῦ βασιλέως Πέτρου, δὲν λέγει τὸ πρακτορεῖον.

— Νεώτεροι πληροφορίαι πρὸς τὸ ὑπουργεῖον παριστᾷ τὰς ἐν Κυθήροις ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ γενομένας ζημίας δεινότερας. Ἐφονεύθησαν τέσσαρα παῖδια καὶ 8 ἄνθρωποι ἐπιλήθθησαν. Ὅλοι δὲ τοῦ χωρίου Μυτᾶτων αἱ οἰκίαι κατέπεσαν καὶ οἱ κάτοικοι ἀπώσεως τῆς νήσου ζῶσιν ἐν ὑπαίθρῳ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κ. Παναγιωτοπούλου, ἡ Ἑλληνικὴ ἐμπορικὴ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν ἐκείνην τοῦ 1903 κλπ. Ἀν Ἀθῆνας 1903, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀποστολοπούλου.

Ἐκδόσεις τῶν πεπραγμένων τοῦ ἐν Ἀθῆναις Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθῆναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου 1903.

Ῥεζὺον Ἀθηνῶν. Ἐβδόμη λεπτομερὴς ἔκδοσις τῶν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1902—1903. Ἐν Ἀθῆναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου.

Χαραλ. Ἀνδρεάδου ἡ Γλῶσσά μας, ὑπόμνημα εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ πολιτικὰς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀρχάς. Ἀν Ἀθῆναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Διον. Γ. Εὐστρατίου.

Ἡ Μακεδονία καὶ τὰ Ἑλληνικὰ δέκα. Δέκα διαλέξεις τοῦ κ. Ν. Κεζῆρη πρεσβυτέρου τῆς ἐταιρείας «Ἑλληνομνήμων». Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι προσρητημένη καὶ Μαύρη Βίβλος τῆς Μακεδονίας, ἐν ἧ ἀναγράφονται τὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων κακουργήματα τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐν Ἀθῆναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Κράτους» 1903.

Die neueste Phase der Macedonischen Frage (Ἡ νεωτάτη φάσις τοῦ μακεδονικοῦ προβλήματος) von Dr. Cleanthes Nicolaidés. Berlin, Verlag von S. Calvary et Co. 1903.

Ἀἱ ἐπινυμιαὶ τῶν ἀγαλμάτων καὶ ὁ ἔμφθος τῶν Ἀντικυθήρων κρινόμενος ὑπὸ Α. Δ. Κεραμοπούλου. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων «Ἀνέστη Κωνσταντινίδου». Ἐν Ἀθῆναις 1903.

Ἑλληνικὴ Βιοτεχνικὴ Ἑταιρεία. Περιληπτικὴ ἐκθεσις περὶ τῶν ἔργων αὐτῆς κατὰ τὴν πρώτῃν δεκαετίαν (1892—1902). Ἀθήνησιν. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Κράτους» 1903.

C. Cristovassilis, Epirota, La Forza dell'Ellenismo in Epiro e i Suoi Diritti. Traduzione dal Greco di Sp. Vraclioti-Botti con una lettera di G. F. Damiani. Napoli 1903.

Εἰς ἄκρον λυπούμεθα, διὲν μόνον σπένδον διεξάγοντες τὸ βάρὺ τοῦ «Ἀγῶνος» ἔργον δὲν εὐκαρῶμεν ἡμεῖς, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ καὶ τοῦ «Ἀγῶνος» ὁ χαρακτὴρ, εἰς λεπτομερὴ νὰ περιέλθωμεν ἀλλοῦ πολὺν ἐκ τῶν ἀναγραφέντων τούτων βιβλίων, ἀλλὰ ἀλλοῦ νὰ ἀναγνωσθῶσιν. Οἱ συγγραφεῖς τῶν βιβλίων τούτων θὰ συγχωρήσωσιν ἡμῖν τὴν ἀδυναμίαν ταύτην λαμβάνοντες ὡς ὅτι, διὲν θελωμεν μὲν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα, εὐχόμεθα δ' ἐγκαρδίως νὰ δυνηθώμεν ποτε καὶ ἄλλως εἰς τὸν «Ἀγῶνα» προσλαμβάνοντες συνεργάτας νὰ παρέχωμεν καθ' ἑξῆς ἀλλὰ δι' ἐμπεριστατωμένων ἀναλύσεων ἀρτίαν τὴν εἰκόνα τῆς παρ' ἡμῖν πνευματικῆς κινήσεως.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Δεκαπενθήμερον Εἰκονογραφημένον Περιοδικόν.

Διευθυντῆς καὶ Ἰδιοκτήτης

KIMON MICHAILIDIS

Συνδρομαὶ προπληρωταί:

Εσωτερικὸν ἔτησίον δε. 25, Ἐξωτερικὸν ἔτησίον φρ. 25

ἑξαμήνιον " 13, ἑξαμήνιον " 13

Ἀθῆναι 18 ὁδὸς Φιλελλήνων.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΕΛΛΙΟΥ (πρόην Γυμνασιάρχου)

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Ἀγῶνος» θεωρεῖ καθήκον ἰδιαζόντως νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας αὐτοῦ τοὺς ἔχοντας τέκνα καὶ ἡλόντας ἑλληνοπρεπῶς ἅμα καὶ πρακτικῶς νὰ ἐκπαιδεύσωσιν αὐτὰ τὸ Λύκειον τοῦτο. Τοῦ πρόσωπον τοῦ διευθύνοντος αὐτὸ ἀνδρὸς διαπρέψαντος ὡς γυμνασιάρχου ἐν τοῖς πρωτεύουσιν γυμνασίοις τοῦ ἀλυτρώτου ἑλληνισμοῦ εἶναι ἡ πρώτη ἐγγύησις, ὅτι ἐν τῷ Λυκείῳ τούτῳ οἱ παιδεύμενοι θὰ εὕρωσιν πατρικὴν ἅμα στογὴν καὶ ἐπίδωξιν, ἀγαθὴν ἅμα ἐνατροπὴν καὶ παιδευσιν ἀρτίαν.

Καὶ πρῶτον ἀπὸ ὑγιεινῆς μὲν ἀπόψεως τοῦ Λυκείου τοῦτο κείται ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημαϊκῆς περιλαμβάνει δὲ δύο μεγάλα οἰκοδομήματα, ἅτινα περιβάλλουσιν εὐρυχωρόταται ἀλλὰ δὲν δρόφυτοι.

Ἀπὸ παιδευτικῆς δὲ περιλαμβάνει δημοτικὸν σχολεῖον, ἑλληνικὸν καὶ τρεῖς γυμνασιακὰς τάξεις ἐν πᾶσι τοῖς τμήμασι τούτοις διδάσκουσι δεδοκιμασμένοι καὶ ἐμπειροτάτοι διδάσκαλοι καὶ ἐναρμόζουσι τὰ προγράμματα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὅφ' οὗ τὸν ἐλεγχον ὑπάγεται τὸ Λύκειον.

Τὰ μαθηματικὰ καὶ φυσικὰ καὶ αἱ ξέναι γλῶσσαι χάριν τῶν ἐπιθυμούντων ἡ εἰς πρακτικὰς σχολὰς νὰ εἰσέλθωσι μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ Λυκείου ἀποφοίτησιν ἡ πρακτικὰ στάδια νὰ προτιμῶσιν, ἀποτελοῦσιν ἰδιαζούσαν μέριμναν τῆς διευθύνσεως, διδάσκονται δὲ διὰ τοῦτο πλείονας ὥρας ἢ ἐν τοῖς δημοσίοις ἐκπαιδευτηρίοις.

Αἱ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις καὶ τὰ γυμναστικὰ παίγνια ἰδίως τυγχάνουσι θεραπείας ἐν τῷ Λυκείῳ, τὸ μὲν ὡς στοιχεῖον ἐλευθερίου παιδείας, εἰς ἣν ὡς τελικὸν σκοπὸν κατατείνει ἡ τοῦ σχολείου ἐργασία, τὸ δὲ καὶ πρὸς ἐνισχυτικὸν σωματικῶν δυνάμεων τῶν παιδῶν. Κατὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς τελομένους κατ' ἔτος τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀείποτε διεκρίθη βραβευθὲν πολλάκις, ἐν δὲ ταῖς ἐξετάσει ταῖς ὑπὸ ἐπιτροπῆς τοῦ ὑπουργείου διεξαγομέναις ἀείποτε ἔτυχε τοῦ πρώτου βαθμοῦ.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἡ καλλιέργεια τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος καὶ ἡ ἐμπέδωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν μαθητῶν ἀποτελοῦσι τὴν κυριωτέραν φροντίδα τῆς διευθύνσεως ἀρτίστα κατανόουσης, ὅτι ἄνευ τῆς τοιαύτης μορφώσεως τῆς ἑλληνίδος νεότητος οὐδεμία ἐθνικὴ πρόοδος δύναται νὰ συντελεσθῇ.

Τροφεὶα καὶ διδάκτρα βιά τούς ἐσωτερικοὺς μαθητὰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον 1280 δρ. διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ ἑλληνικὸν 1320, καὶ τοὺς ἀνήκοντας εἰς μίαν τῶν τριῶν γυμνασιακῶν τάξεων 1640 δρ. δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος. Εἰς ταῦτα συμπεριλαμβάνεται καὶ πᾶσα σχετικὴ δαπάνη δι' ἱατρὸν, φάρμακα καὶ περιθάλψιν ἐν περιπτώσει ἀσθενείας.

Κανονισμοὶ ἀποστέλλονται δωρεάν τῷ αἰτούντι.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ & ΣΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—ΜΕΤΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Συντάλλαγμα. Ἀπόδειξις ἐνεχρῶν χρησῶν γράφων. Ἐκτίθεσις πᾶσης ἐντολῆς ἐν τοῖς Χρηματιστηρίοις Ἀθηνῶν, Λονδίνου καὶ Παρισίων καὶ πᾶσης τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

4 ο/ο εἰς πρώτην ἀναζήτησιν.

4 1/2 ο/ο διὰ τρεῖς μῆνας.

5 ο/ο δι' ἑξ μῆνας.

5 1/2 ο/ο δι' ἑν ἔτος.

Καταθέσεις εἰς χρόνον δὲν γίνονται δεκταί.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου